

[Jane Oksen]

heller ikke for den enlige moder, der på mindsteløn faktisk ikke får noget for at arbejde.

At ledighed er roden til alt ondt, ved vi godt, og derfor er det især de unge, vi skal have ud af bistandssystemet hurtigst muligt. De skal ikke sidde fast dér resten af livet, og derfor er det så vigtigt at motivere dem til at komme i arbejde. Men at man så, samtidig med at man i kommunerne vil skaffe dem arbejde, skal indgå tryghedsaftaler med de andre ansatte, forstår vi ikke helt. Der er jo også partier her i regeringen, der mener, at den offentlige sektor er for stor, så var dette ikke en lejlighed til at reducere den lidt, eller mener man, at de ansatte skal til at lave mindre, når de unge skal tage noget af arbejdet?

Hvis vi lærer de unge at hjælpe dem, der er svage, kan det måske føre til, at vi får et ordentligt samfund, hvor nabohjælp og den slags bliver mere almindeligt. Fejlen er jo, at vi, lige fra børnene bliver født, opdrager dem til, at alt, hvad de har brug for, skaffer det offentlige. At ændre den holdning må være et af de vigtigste mål.

Der er ingen tvivl om, at det er et meget stort problem, at man har 100.000 bistandsmodtagere under 25 år. Det er jo den opvoksende ungdom, der skal være med til at betale vor stadig voksende gæld til udlandet. Det er også den opvoksende ungdom, der skal forsørge den stadig større gruppe pensionister, der omkring år 2000 er oppe på over 1 million. Her må et af nøgleordene være uddannelse for at komme ud af bistandssystemet.

Undervisningsministerens tanker om fri adgang til efg kan vi da støtte, men der er jo også en stor gruppe unge, der totalt lukker af, når de skal på skolebænken, og som ønsker mere praktisk arbejde. Det er måske endnu vigtigere at sætte ind over for denne gruppe, og den bebudede handlingsplan for unge med særlige behov er der bestemt også brug for. Det er en meget dårlig løsning at sætte unge på førtidspension. Det burde være meget sværere i dag. En så opgivende lov har vi ikke brug for.

Flygtninge er et stort problem for kommunerne, men så længe vi har en forkert lovgivning på dette område, er der jo ingen vej udenom. Flygtningene skal selvfølgelig behandles nøjagtig som danskerne, men de skal bestemt ikke have fortrinsret hverken til boliger eller institutioner, fordi de skal integreres, som det så

smukt hedder. De skal behandles nøjagtig som danskere.

De handicappede, der også har mange problemer at slås med, er næsten ikke nævnt i rapporten, men måske bliver deres problemer taget op i en særlig redegørelse. Der er her i hvert fald tale om en gruppe, der helt uforskyldt har nogle store problemer, og den skal der være råd til at hjælpe; så må vi hellere skære lidt ned på tilskuddene til de bedrestillede.

Børns vilkår skal forbedres, men der er meget delte meninger om, hvordan det skal gøres. Der bruges over 10 mia. kr. til børnepasning, men alligevel får børnene det værre og værre. Flere og flere får psykiske lidelser fra barndommen, og det er bestemt heller ikke sundt for et lille barn at være på institution 10 timer eller mere dagligt. Kærlighed og tryghed betyder alt for børn, det ved vi, men vi ødelægger deres liv på mange måder, og de bliver tabere i samfundet.

Også de 16.000 børn, der er anbragt uden for hjemmet, er et problem. Mange af dem er anbragt, fordi forældrene ikke magter opgaven. Der er omkring 550 såkaldt tvangsanbragte, og deres problemer mener jeg også der bør ses meget på. Det gælder bl.a. den langsomme forretningsgang. Først fjerner det sociale udvalg barnet, så klager familien måske til Den Sociale Ankestyrelse, og så skal Landsretten afgøre sagen. Måske går der 8-9 måneder, før en sådan sag bliver færdig. Til den tid er barnet fjernet, og det er meget svært at få det hjem igen, for nu har det jo godt og er faldet til ro osv. Der må være tale om helt ekstraordinære forhold, før man fjerner et barn. Selvfølgelig skal børn ikke udsættes for vold og seksuelt misbrug, men et fattigt hjem eller et hjem, der fungerer dårligt, kan i mange tilfælde være bedre end den ensomhed, mange børn føler på en institution.

De kæmpesummer, vi bruger til institutioner og familiepleje, må kunne anvendes til forebyggende arbejde for familien i stedet for.

De ældre skal jeg ikke sige meget om. Alle kender Fremskridtspartiets politik på dette punkt, og vi havde gerne set en endnu større pensionsforhøjelse. Vi ser også gerne, at man ude i kommunerne iværksætter flere foranstaltninger, så de ældre undgår at skulle ligge på venteafdelinger på sygehuse. De finansieringsforhold, der gør dette mere fordelagtigt for kommunerne, må ændres.